

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2016r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Sędziowie:	SSO Mirosław Kowalewski SSO Piotr Witkowski (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2016r. w Suwałkach na rozprawie

sprawy z powództwa **B. M.**

przeciwko **Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (...) w B.**

o odszkodowanie z tytułu niezgodnego z prawem wypowiedzenia umowy o pracę

na skutek apelacji pozwanej Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (...)w B.

od wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 29 czerwca 2016r. sygn. akt IV P 59/16

1. **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:**

a. **oddala powództwo;**

b. **zasądza od powódki B. M. na rzecz pozwanej Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (...) w B. kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;**

2. **zasądza od powódki B. M. na rzecz pozwanej Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (...) w B. kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego za II instancję.**

SSO Mirosław Kowalewski SSO Danuta Poniatowska SSO Piotr Witkowski

Sygn. akt III Pa 42/16

UZASADNIENIE

Powódka B. M. w pozwie skierowanym przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego(...) w B. domagała się zasądzenia kwoty 20.700 zł, tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem złożenie przez pozwaną oświadczenia woli z dnia 10.05.2016r. (które powódka otrzymała w dniu 25.05.2016r.) - nazwanego odwołaniem, a w rzeczywistości stanowiącym wypowiedzenie umowy o pracę - zarzucając temu oświadczeniu naruszenie przepisów o wypowiedzaniu umowy o pracę, w szczególności art. 30 §4 kp, ponieważ oświadczenie pozwanej o wypowiedzeniu jej umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony, nie wskazuje przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie tej umowy.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż była zatrudniona w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na czas nieokreślony od 01.02.1992r., na pełny etat - początkowo na stanowisku głównego księgowego, a następnie dyrektora(...) w A.. Po zmianach organizacyjnych od 28.12.2007r. kontynuowała pracę na stanowisku p.o. Kierownika, a następnie - Kierownika (...) w A.. Przez cały okres zatrudnienia w pozwanym zakładzie pracy, tj. przez ponad 24 lata, pozwana nie zgłaszała zastrzeżeń do świadczonej przez nią pracy. W dniu 21.01.2016r. pozwany zakład pracy przekazał jej zawiadomienie z dnia 19.01.2016r., doręczone za pośrednictwem poczty, informujące, że na podstawie art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 22.12.2015r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016r. poz. 50) w związku z § 5 ust. 4a statutu Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 14 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20.05.2010 r. (Dz. Urz. MRiRW poz. 10 z późn. zm.), z dniem 11.01.2016r. stosunek pracy powódki zawarty na podstawie umowy o pracę z Kasą Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego staje się stosunkiem pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy. Pokwitowała odbiór zawiadomienia w dniu 21.01.2016r., mimo iż nie zgadzała się z jego treścią.

Informacja o powołaniu nie została przedstawiona w akcie powołania, lecz w zwykłym piśmie informacyjnym, które nie zawierało żadnego pouczenia o możliwości, sposobie i terminie odwołania się do Sądu od zawartych w nim treści. Była przekonana, że następnie otrzyma od pozwanej akt powołania, od którego przysługiwać jej będzie prawo odwołania się do Sądu, z uwagi na naruszenie jej praw pracowniczych nabytych w ramach umowy o pracę. Pismem z dnia 10.05.2016r. pozwana odwołała ją ze stanowiska, przekazując pismo w tej sprawie za pośrednictwem poczty, które otrzymała w dniu 25.05.2016r.

W jej ocenie nie doszło do przekształcenia jej stosunku pracy z umowy o pracę na stosunek pracy na podstawie powołania, ponieważ nie było podstaw prawnych (przepisów odrębnych o których mowa w art. 68 §1 k.p.) do przekształcenia jej umowy o pracę w stosunek pracy na podstawie powołania. Pozwana wbrew art. 68 § 1 k.p. zastosowała do przekształcenia umowy o pracę w stosunek pracy na podstawie powołania art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 22.12.2015r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016r. poz. 50) w związku z art. 60 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników dotyczące przekształcenia z mocy prawa stosunków pracy pracowników zatrudnionych na stanowiskach innych niż jej. Przepisy te bowiem dotyczą przekształcenia stosunków pracy zatrudnionych na stanowiskach kierowników komórek organizacyjnych w centrali, oddziałach regionalnych i placówkach terenowych, ona zaś zatrudniona była na stanowisku kierownika (...), a nie kierownika komórki organizacyjnej w (...). Jej zdaniem zmieniony przepis art. 60 ust. 1 nie ma do niej zastosowania, gdyż nigdy nie była zatrudniona na stanowisku kierownika komórki organizacyjnej w (...). Od początku zatrudnienia w Kasie zajmowała stanowiska kierownicze głównego księgowego czy dyrektora (...), a po zmianach organizacyjnych - kierownika placówki terenowej tj. jednostki organizacyjnej, wskazanej w § 5 ust. 1 statutu Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. Jednostki organizacyjne i komórki organizacyjne stanowią odrębne elementy w strukturze organizacyjnej Kasy i już nawet pobieżna analiza tej struktury wyklucza zamienne stosowanie tych pojęć.

Wskazała również, iż ustawa z dnia 22.12.2015r. zmieniająca zasady nawiązywania i rozwiązywania stosunków pracy z osobami zatrudnionymi na niektórych stanowiskach kierowniczych w Kasie, tj. na stanowiskach „kierowników komórek organizacyjnych w centrali, oddziałach regionalnych i placówkach terenowych”, weszła w życie w dniu 11.01.2016r. Tego samego dnia weszło w życie zarządzenie nr 1 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie zmiany statutu Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Dz. Urz. MRiRW, poz.1), które przez § 1 poszerzyło zapisy § 5 statutu o ust. 4a i ust. 4b stanowiące, że „Prezes Kasy powołuje i odwołuje dyrektorów oddziałów regionalnych i ich zastępców oraz kierowników placówek terenowych i ich zastępców”, co jest „równoznaczne z nawiązaniem

stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2014r. poz. 1502 z późn. zm.)". Jej zdaniem zapisy powyższego zarządzenia pozostają w jawnej sprzeczności z zapisami wskazanej ustawy z dnia 22.12.2015r., bowiem ustawa określa wprost, że Prezes Kasy powołuje i odwołuje kierowników komórek organizacyjnych w centrali, oddziałach regionalnych i placówkach terenowych, natomiast zarządzenie MRiRW (akt prawa niższej rangi, wewnętrzny) stanowi odmiennie, że powoływani i odwoływani przez Prezesa Kasy są tylko dyrektorzy oddziałów i ich zastępcy oraz kierownicy placówek terenowych i ich zastępcy (a więc kierownicy jednostek organizacyjnych), przy czym pomija wszystkie stanowiska wskazane w ustawie.

Zdaniem powódki, jeśli ustawodawca zamierzał wskazać przy powoływaniu na stanowiska pracy w Kasie również kierowników jednostek organizacyjnych i ich zastępców, to intencję tę powinien jednoznacznie zapisać w ustawie. Tymczasem w sposób rażący, bez szczegółowej delegacji prawnej, „tylnymi drzwiami” MRiRW zmienił, uzupełnił, czy też poprawił swoim zarządzeniem ustawę, co jest niedopuszczalne. Zmian tych dokonał w statucie, w którym na mocy art. 61 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników MRiRW ma prawo określać jedynie wewnętrzną organizację Kasy, a nie zasady nawiązywania i rozwiązywania stosunków pracy. Te bowiem całościowo reguluje ustawa o ubezpieczeniu społecznym rolników w art. 59 i 60. Zmiany wprowadzone do statutu Kasy powodują bałagan prawny, który wykorzystany został przez pozwaną do odwołania jej z pracy na stanowisku kierownika (...) - w oparciu o niekorzystne zapisy zarządzenia MRiRW, których nie zawiera ustawa. Tymczasem już 9.04.1997r. Sąd Najwyższy w sprawie sygn. I PKN 68/97, OSNP z 1998 nr 3, poz. 77 wyraził pogląd, że Statut gminy nie może określać stanowisk pracy obsadzanych w drodze powołania w szerszym zakresie, niż to przewiduje ustawa, w której zostały określone podstawy nawiązania stosunku pracy z pracownikami samorządowymi (art. 2 ustawy o pracownikach samorządowych z dnia 22.03.1990r. Dz. U. nr 21, poz. 124 z późn. zm.). Zasada ta ma pełne zastosowanie także do jej sytuacji prawnej.

Wskazał więc, że zmiany statutu Kasy wprowadzone zarządzeniem MRiRW nie mają do niej zastosowania, ponieważ pozostają w sprzeczności z ustawą o ubezpieczeniu społecznym rolników, która w art. 59 i 60 całościowo i odmiennie niż zarządzenie MRiRW reguluje zasady powoływania kierowników w Kasie oraz z powodu braku ustawowej delegacji prawnej dla MRiRW w zakresie szczegółowego określania sposobu zatrudniania kierowników jednostek organizacyjnych w Kasie. Natomiast żadne przepisy nie zawierają upoważnienia dla MRiRW do określania w statucie Kasy kręgu osób, z którymi nawiązuje się stosunek pracy na podstawie powołania.

Argumentując swoje roszczenie wskazała również, iż nie było jej zgody na przekształcenie umowy o pracę w stosunek pracy na podstawie powołania i nie otrzymała aktu powołania.

Pozwana Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (...) w B.w odpowiedzi na pozew domagała się oddalenia powództwa w całości.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazała, iż na podstawie art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz niektórych innych ustaw w związku z § 5 ust. 4a statutu Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 14 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20.05.2010r., który został dodany przez § 1 zarządzenia nr 1 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11.01.2016r. w sprawie zmiany Statutu Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stosunek pracy powódki stał się stosunkiem pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy, o czym została ona zawiadomiona pismem z dnia 19.01.2016r., które otrzymała w dniu 21.01.2016r. i potwierdziła własnoręcznym podpisem. Pismem zaś z dnia 22.06.2016r. poinformowano powódkę, że trzymiesięczny okres wypowiedzenia stosunku pracy, rozpocznie się po upływie okresu usprawiedliwionej nieobecności w pracy i po wykorzystaniu urlopu wypoczynkowego zostanie zwolniona z obowiązku świadczenia pracy. Prawodawca ukształtował zasady nawiązywania i rozwiązywania stosunków pracy z osobami zatrudnionymi na stanowiskach kierowniczych w Centrali, oddziałach regionalnych i placówkach terenowych na mocy ustawy z dnia 22.12.2015r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz niektórych innych ustaw oraz zarządzenia nr 1 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11.01.2016r. w sprawie zmiany Statutu Kasy Rolniczego Ubezpieczenia. Rolą zaś Prezesa Kasy, jako pracodawcy, a także podległego, zgodnie z art. 34 ustawy z dnia 08.08.1996r. o Radzie Ministrów oraz art. 23 ust. 3a ustawy z dnia 4.09.1997 r. o działach administracji rządowej (tj. Dz. U. z 2015 r., poz. 812 z późn. zm.), Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi organowi

administracji rządowej - jest wykonywanie obowiązków prawnych ustanawianych przez ustawodawcę oraz innych władnych do tego prawodawców.

Kwestię zasad zatrudniania pracowników Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w pierwszej kolejności reguluje ustawa z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników. W obecnym brzmieniu art. 60 ust. 1 dla części pracowników Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego zatrudnionych na stanowiskach kierowników komórek organizacyjnych w Centrali, oddziałach regionalnych i placówkach terenowych stosunek pracy powstaje na podstawie powołania w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy. Na mocy zaś art. 8a wskazanej ustawy stosunek pracy wszystkich dotychczasowych pracowników zatrudnionych na tychże stanowiskach ulega przekształceniu w stosunek pracy na podstawie powołania. Szczegółowy katalog stanowisk objętych wskazanym stosunkiem pracy przedstawiony został w § 5 ust. 4a i 4b Statutu KRUS w brzmieniu nadanym zarządzeniem nr 1 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11 stycznia 2016 r. /Dz. U. MRiRW poz. 1/ zmieniającego zarządzenie w sprawie nadania statutu Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. Zgodnie z jego dyspozycją, stosunkiem pracy na podstawie powołania objęte zostały stanowiska dyrektorów oddziałów regionalnych i ich zastępców oraz kierowników placówek terenowych i ich zastępców. W akcie tym nie zostały wskazane pozostałe stanowiska kierownicze, na których zatrudniani są pracownicy np. kierownicy wydziałów, kierownicy referatów. Dlatego logicznym następstwem wydaje się odpowiednia modyfikacja dokonana w Statucie Kasy.

Zgodnie z art. 68 § 1 kp stosunek pracy na podstawie powołania może zostać nawiązany tylko w przypadkach określonych w odrębnych przepisach prawa. W obecnie obowiązującej doktrynie prawa pracy dominuje pogląd, że „odrębnymi przepisami” mogą być wyłącznie pozakodeksowe akty prawne rangi ustawowej. Warunek taki jest spełniony, gdyż mamy tu do czynienia z ogólnym wskazaniem na objęcie pracowników zatrudnionych na kierowniczych stanowiskach w Kasie stosunkiem pracy na podstawie powołania, z wyraźnym wskazaniem na powołanie w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy, tj. opisanym w Rozdziale III Oddział 1. Kwestią wątpliwą w ocenie powódki jest rozszerzenie tego katalogu poprzez enumeratywne wymienienie stanowisk objętych przekształceniem stosunku pracy w Statucie Kasy, nadanym na mocy zarządzenia ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, tj. obecnie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Zgodnie z ustawową delegacją wskazaną w art. 60 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników - rolą Statutu Kasy jest określenie jej wewnętrznej organizacji, a wskazany minister jest jedynym władnym do ustalenia tego podmiotem. Podkreślenia wymaga ranga samego zarządzenia jako aktu prawnego. Zgodnie z art. 93 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej /Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 z późn. zm./ zarządzenie ministra kierującego działem administracji rządowej obowiązuje jednostki podległe wydającemu. Wyłączenie ich mocy obowiązywania dotyczy tylko obywateli, osób prawnych i innych podmiotów zewnętrznych, nie zaś samego organu nim objętego, czy pracowników zatrudnionych w urzędzie utworzonym do jego obsługi. Władztwo takie wynika również ze wskazanych już przepisów ustawy z dnia 8.08.1996r. o Radzie Ministrów oraz ustawy z dnia 4.09.1997r. o działach administracji rządowej. Nie ma zatem podstawy do zakwestionowania możliwości doprecyzowania w ramach kompetencji organizacyjnej przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi katalogu stanowisk objętych przekształceniem stosunku pracy na podstawie powołania w granicach ustawowej ramy nakreślonej w art. art. 60 ust. 1 ustawa z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników. Należy przy tym wskazać, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego odnoszącym się do zakresu stosowania art. 68 § 1 Kodeksu pracy od 2005 dominować zaczyna pogląd o wąskim rozumieniu tego przepisu, wskazując, że sam przepis o powołaniu na stanowisko nie jest wystarczającą podstawą do powstania stosunku pracy na podstawie powołania. Tak przyjęto m.in. w wyrokach: z dnia 6 września 2005 r. /wyrok Sądu Najwyższego, sygn. I PK 58/05, OSNP 2006, nr 13-14, poz. 205/ w odniesieniu do dyrektora administracyjnego szkoły wyższej, z dnia 19 lutego 2007 r. /wyrok Sądu Najwyższego, sygn. I PK 238/06, OSNP 2008, nr 7-8, poz. 96/ w odniesieniu do członków zarządu wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej, z dnia 12 lipca 2007r. /wyrok Sądu Najwyższego, sygn. I PK 45/07, OSNP 2008, nr 17-18, poz. 255/ w odniesieniu do kwestora szkoły wyższej, z dnia 3 kwietnia 2008 r. /wyrok Sądu Najwyższego, sygn. II PK 281/07, OSNP 2009, nr 17-18, poz. 221/ dotyczącym kierownika urzędu stanu cywilnego, z dnia 4 listopada 2008 r. /wyrok Sądu Najwyższego, sygn. II PK 78/08, OSNP 2010, nr 7-8, poz. 89/ dotyczącym dyrektora powiatowego urzędu pracy oraz z dnia 12 maja 2010 r. / wyrok Sądu Najwyższego, sygn. I PK 10/10, LEX nr 602199/, dotyczącym dyrektora jednostki badawczo-rozwojowej.

Analiza orzecznictwa wskazuje, że delegacja prawna do nawiązywania stosunku pracy na podstawie powołania musi być wprost określona w ustawie poprzez wskazanie, że w danej kategorii stanowisk pracy nawiązanie stosunku pracy będzie następowało na podstawie powołania w rozumieniu przepisów prawa pracy. Zarówno ustawa, jak i akt wykonawczy do niej, jakim niewątpliwie jest Statut Kasy, w sposób nie budzący wątpliwości stanowią na gruncie powyższego delegację do przekształcenia stosunku pracy powódki w stosunek pracy na podstawie powołania, a tym samym nie można potwierdzić zarzutu działania pozornego przez pracodawcę. Stosunek pracy na podstawie powołania jest powszechnie uznawany za ten rodzaj stosunku prawnego łączącego pracodawcę i pracownika, który charakteryzuje się znacznie mniejszą trwałością niż umowa o pracę. Mając to na uwadze oraz przepis art. 9 Kodeksu pracy, można przypuszczać, że intencją prawodawcy było korzystniejsze uregulowanie stosunków pracy w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego dzięki postanowieniom statutu Kasy, niż to wynika z przepisów ww. ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. Dyspozycja art. 60 ust. 1 znowelizowanej ustawy mogłaby dotknąć każdą osobę zatrudnioną na stanowisku kierowniczym (ponad 700 osób), a takim stanowiskiem z pewnością jest również stanowisko kierownika placówki. Statut wskazał jednak tylko stanowiska dyrektora i zastępcy dyrektora (...) oraz kierownika i zastępcy kierownika placówki terenowej, nie wymienia pozostałych stanowisk kierowniczych w jednostkach organizacyjnych. Są to zapisy statutowe jednoznacznie korzystniejsze dla pozostałych pracowników zajmujących stanowiska kierownicze w terenowych jednostkach organizacyjnych Kasy. Przyjęcie przez pracodawcę innej interpretacji ustawy i statutu mogłoby doprowadzić do dużo większego osłabienia stosunków pracy dużej grupy pracowników Kasy, jak również powstałoby ryzyko np. bardzo licznych sporów sądowych itd. Wspomniany art. 9 Kodeksu pracy mówi o tym, że przepisy statutu są elementem prawa pracy. Z kolei art. 18 § 2 Kodeksu pracy wyraźnie wskazuje, że postanowienia umów i aktów, na których podstawie powstaje stosunek pracy, nie mogą być mniej korzystne dla pracownika niż przepisy prawa pracy. Wobec powyższego pracodawca uznał, że przepisy statutu ograniczają możliwość niekorzystnego z punktu widzenia pracownika przekształcenia umowy o pracę dla grupy ok. 600 osób w stosunek pracy na podstawie powołania, a stawiają w mniej korzystnej sytuacji grupę ok. 60 pracowników, których stanowiska pracodawca wyraźnie wskazał. Powoływanie się przez stronę powodową na pozorność dokonanej przez pracodawcę czynności jest więc całkowicie nieuzasadnione. W świetle przepisów ustawy i statutu przekształcenie dotyczy wyraźnie wskazanej grupy pracowników, w tym kierowników (...).

Wskazane zatem przepisy prawa pracy stanowiły wystarczającą delegację tak do przekształcenia z mocy prawa umowy o pracę w stosunek pracy na podstawie powołania, jak również do odwołania powódki ze stanowiska Kierownika P. w trybie przewidzianym w art. 70 Kodeksu pracy.

Pozwana wskazała również, iż bez znaczenia w tym przypadku są rozważania w przedmiocie rozróżnienia pojęcia kierownika komórki organizacyjnej a kierownika jednostki organizacyjnej wywodzone na gruncie § 4 i 5 Statutu Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i Regulaminu organizacyjnego (...) KRUS w B. zatwierdzonego przez Prezesa Kasy w dniu 30 marca 2010 r. Prawodawca kwestię rozwińnięcia ustawowego określenia „kierowników komórek organizacyjnych w centrali, oddziałach regionalnych i placówkach terenowych reguluje w Statucie niezależnie od definicji wskazanych w akcie niższej rangi, jakim jest Regulamin organizacyjny Kasy. Zgodnie z jego wolą wyrażoną w § 5 ust. 4a i 4b Statutu KRUS za stanowiska te w oddziałach regionalnych uznać należy dyrektorów oddziałów regionalnych, ich zastępców oraz kierowników placówek terenowych i ich zastępców.

Mając na uwadze art. 8a ustawy z dnia 22.12.2015r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz niektórych innych ustaw, pracodawca prawidłowo zawiadomił powódkę o przekształceniu jej stosunku pracy w stosunek pracy na podstawie powołania z mocy samego prawa. Przekształcenie takie nie wymaga wyrażenia przez niego zgody, gdyż o jego zaistnieniu decyduje wola ustawodawcy wyrażona w akcie prawa rangi prawa powszechnie obowiązującego. Przykładem takiego przekształcenia była również m.in. ustawa z dnia 30.12.2015r. o zmianie ustawy o służbie cywilnej oraz niektórych innych ustaw /Dz. U. z 2016 r. poz. 34/. Zgodnie z art. 70 § 1 i §1¹ Kodeksu pracy - pracownika zatrudnionego na podstawie powołania można w każdym czasie i miejscu odwołać, zaś samo odwołanie powinno być sporządzone na piśmie. Z akt osobowych powódki wynika, że wymogi te po stronie pracodawcy zostały spełnione. Ustawodawca nie wymaga przy tym podawania uzasadnienia decyzji organu odwoławczego, ani też poza wskazanym wymogiem formy pisemnej, niczym jej nie warunkuje. Takie też stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku

z dnia 27.04.2010r. - II PK 314/09, w którym podkreślił, że odwołanie pracownika ze stanowiska musi być dokonane w formie pisemnej, lecz nie musi zawierać przyczyny odwołania. Pracownik zatrudniony na podstawie powołania nie może kwestionować skutecznie odwołania równoznacznego z wypowiedzeniem umowy o pracę ze względu na brak uzasadnionej przyczyny.

Wyrokiem z dnia 29.06.2016r. Sąd Rejonowy w Suwałkach zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 20.700 zł tytułem niezgodnego z prawem wypowiedzenia umowy o pracę przez pracodawcę (pkt I) i zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3.600zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Z ustaleń Sądu Rejonowego wynikało, że powódka pozostawała zatrudniona w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony od 1.02.1992r. na stanowiskach - głównego księgowego, p.o. dyrektor Oddziału (...) KRUS w A. a następnie dyrektora. Po zmianach organizacyjnych, od 28.12.2007r. kontynuowała pracę na stanowisku p.o. Kierownika, a następnie - Kierownika (...)KRUS w A. W dniu 21.01.2016r. otrzymała od pracodawcy zawiadomienie nr 0100-OP.120.1.2016 z dnia 19.01.2016r., informujące, że na podstawie art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 22.12.2015r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 50) w związku z § 5 ust. 4a statutu Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 14 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20.05.2010r. (Dz. Urz. MRiRW poz. 10 z późn. zm.), z dniem 11.01.2016r. jej stosunek pracy zawarty na podstawie umowy o pracę z Kasą Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego staje się stosunkiem pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26.06.1974r. - Kodeks pracy (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.). Pismem z dnia 10.05.2016r. doręczonym powódce w dniu 25.05.2016r. pozwany pracodawca odwołał ją ze stanowiska Kierownika (...)KRUS w A..

Sąd I instancji podniósł, iż Kodeks pracy nie wymienia stanowisk, na których stosunek pracy nawiązuje się na podstawie powołania, ani nie określa ich charakteru, poprzez wskazanie, że chodzi o stanowiska kierownicze. Ciężar określenia zakresu podmiotowego tego stosunku pracy ustawodawca przerzucił na przepisy szczególne. Obecnie przyjmuje się, że odrębnymi mogą być tylko przepisy rangi ustawowej. Powołanie nie może być więc wprowadzone w drodze rozporządzenia ani na podstawie jakichkolwiek innych przepisów, np. statutów, regulaminów, prawa miejscowego. Tak też stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z 24.05.2001r. (I PKN 404/00, OSNP 2003, Nr 6, poz. 146), według którego statut organizacyjny wojewódzkiego zakładu weterynarii nie stanowił podstawy prawnej nawiązania stosunku pracy z powołania z rejonowym lekarzem weterynarii, ponieważ nie można było mu nadać charakteru przepisu odrębnego w rozumieniu art. 68 § 1 KP. Podobnie statut gminy nie może przewidywać zatrudnienia na podstawie powołania innych osób niż wskazane w pragmatyce samorządowej (wyr. Sąd Najwyższy z 09.04.1997 r., I PKN 68/97, OSNAPiUS 1998, Nr 3, poz. 77).

Kwestię zasad zatrudniania pracowników Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego reguluje ustawa z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2016 r. poz. 277). W obecnym brzmieniu art. 60 ust. 1 tej ustawy, obowiązującym od dnia 11.01.2016r., dla części pracowników Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego zatrudnionych na stanowiskach kierowników komórek organizacyjnych w centrali, oddziałach regionalnych i placówkach terenowych stosunek pracy powstaje na podstawie powołania w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy.

Na mocy zaś art. 9 ust 2 ustawy zmieniającej z dnia 22.12.2015r. (Dz.U. z 2016r. poz. 50), stosunek pracy wszystkich dotychczasowych pracowników zatrudnionych na tychże stanowiskach ulega przekształceniu w stosunek pracy na podstawie powołania.

Zdaniem Sądu, powyższa nowelizacja nie obejmuje jednak stanowiska zajmowanego przez powódkę tj. Kierownika Placówki Terenowej A., gdyż nie jest to stanowisko kierownika komórki organizacyjnej w placówce terenowej.

Zwrot „kierownik komórki organizacyjnej” w brzmieniu nadanym nowelizacją z dnia 22.12.2015r. nie jest zdefiniowany w ustawie o ubezpieczeniu społecznym rolników. Dlatego też normatywne jego znaczenie wynika, zdaniem Sądu, z dokumentów regulujących strukturę organizacyjną Kasy.

Należy zatem wskazać, iż Regulamin Organizacyjny Oddziału (...) KRUS w B., zatwierdzony przez Prezesa Kasy w dniu 30.03.2010r., (ze zm.) określa, że komórki organizacyjne, to: wydziały, referaty, wieloosobowe i jednoosobowe stanowiska pracy (§ 1 ust. 4 pkt 7). Wydziałem kieruje kierownik wydziału, referatem - kierownik referatu, zaś stanowiskiem pracy - pracownik upoważniony przez Dyrektora Oddziału (...) (§ 11).

Placówki terenowe są natomiast jednostkami organizacyjnymi, którymi kieruje kierownik placówki, przy pomocy zastępcy kierownika placówki (§24, § 27 ust. 1). W szczególności zaś § 28 ust. 3 ww. regulaminu stanowi, że strukturę organizacyjną (...)w A.tworzą następujące komórki organizacyjne:

1. Lekarz (...) Inspektor Orzecznictwa Lekarskiego,
2. Wydział Ubezpieczeń,
3. Wydział Świadczeń:
  - a) referat ds. emerytur i rent,
  - b) wieloosobowe stanowisko ds. świadczeń krótkoterminowych,
  - c) wieloosobowe stanowisko ds. ewidencji,
4. Wieloosobowe Stanowisko ds. Prewencji, Rehabilitacji i Orzecznictwa Lekarskiego,
5. Wieloosobowe Stanowisko ds. Wypłat,
6. Wieloosobowe Stanowisko ds. Ogólnych.

Powyższa regulacja wskazuje zatem, iż stanowisko kierownika placówki terenowej nie jest tożsame ze stanowiskiem kierownika komórki organizacyjnej w tej placówce. W tym zakresie Sąd rejonowy wskazał, iż powódka nigdy nie była i nie jest kierownikiem żadnej z ww. komórek organizacyjnych w (...)w A.. Jest bowiem kierownikiem (...) w A.. Dlatego też Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi w zarządzeniu nr 1 z dnia 11.01.2016 r. /Dz. U. MRiRW poz. 1, k. 35/ w sposób przekraczający zakres ustawowy stanowisk objętych nawiązaniem stosunku pracy z powołania, rozszerzył katalog stanowisk objętych wskazanym stosunkiem pracy. Według zmienionego § 5 ust. 4a i 4b Statutu KRUS, stosunkiem pracy na podstawie powołania objęte zostały stanowiska dyrektorów oddziałów regionalnych i ich zastępców oraz kierowników placówek terenowych i ich zastępców. Zmiana ta pozostaje jednak w sprzeczności z ustawą o ubezpieczeniu społecznym rolników, w szczególności z art. 60, który całościowo i odmiennie niż zarządzenie MRiRW reguluje zasady odwoływania kierowników w Kasie oraz z powodu braku ustawowej delegacji prawnej dla MRiRW w zakresie szczegółowego określania sposobu zatrudniania (w tym odwoływania) kierowników jednostek organizacyjnych w Kasie.

Dlatego wejście w życie w dniu 11.01.2016r. nowelizacji ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników nie spowodowało przekształcenia umownego stosunku pracy łączącego powódkę i pozwanego pracodawcę w stosunek pracy z powołania. Zawiadomienie KRUS z dnia 19.01.2016r. informujące powódkę, że na podstawie art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 22.12.2015r. w związku z § 5 ust. 4a statutu Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 14 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 maja 2010 r. (Dz. Urz. MRiRW poz. 10 z późn. zm.), z dniem 11.01.2016r. jej stosunek pracy zawarty na podstawie umowy o pracę z Kasą Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stał się stosunkiem pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy, pozostał w ocenie Sądu Rejonowego bez wpływu na dotychczasową podstawę zatrudnienia powódki tj. umowy o pracę. Skoro zatem po dniu 11.01.2016r. powódka nadal pozostawała zatrudniona na podstawie umowy o pracę, pracodawca nie mógł jej odwołać w trybie przewidzianym dla stosunku pracy z powołania (art. 70-72 kp).

Pismo pracodawcy z dnia 10.05.2016r. doręczone powódce w dniu 25.05.2016r. „odwołujące” ją ze stanowiska Kierownika (...) w A. z zachowaniem okresu wypowiedzenia, należy zatem, w ocenie Sądu, potraktować jako wypowiedzenie powódce umowy o pracę.

Wypowiedzenie to jest jednak wadliwe, ponieważ nie zawiera wskazania przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie umowy – narusza zatem obowiązek wynikający z treści art. 30§4 kp.

Zgodnie z dyspozycją art. 45 § 1 kp w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nie określony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy – stosownie do żądania pracownika – orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu – o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu. Uprawnienie wynikające z w/w przepisu kodeksu pracy przysługuje pracownikowi zarówno wtedy, gdy wskazana w wypowiedzeniu przyczyna jest niejasna, niedostatecznie konkretna i niezrozumiała dla pracownika, jak i wówczas gdy przyczyna ta jest nieuzasadniona.

Skoro zatem wypowiedzenie umowy o pracę powódce nie wskazuje przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie – zasadne jest roszczenie powódki o zapłatę odszkodowania w wysokości 3 miesięcznego wynagrodzenia liczonego jako ekwiwalent za urlop wypoczynkowy.

Wysokość przyznanego odszkodowania odpowiada trzymiesięcznemu wynagrodzeniu powódki stanowiącemu podstawę do wyliczenia ekwiwalentu za urlop, wskazanemu w zaświadczeniu pracodawcy.

Wobec powyższego Sąd rejonowy na podstawie art. 45 §1 kp orzekł jak w pkt I sentencji wyroku.

W przedmiocie kosztów procesu Sąd Rejonowy orzekł na zasadzie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 99 kpc i ponieważ pozwana przegrała proces w całości, jest zobowiązana zwrócić powódce koszty zastępstwa prawnego, wysokość których ustalono na podstawie § 9 ust. 1pkt 2 w zw. z § 2 ust. 5 Rozporządzenia z dnia 22 października 2015 r. Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) i zasądzono z tego tytułu od pozwanej Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (...) w B. na rzecz B. M. kwotę 3.600 zł.

Apelację od tego wyroku złożyła pozwana, zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

1. naruszenie przepisów postępowania, mających wpływ na treść wydanego wyroku, a w szczególności art. 233 kpc poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę części materiału dowodowego, co doprowadziło do błędnego ustalenia, że powódka po dniu 11.01.2016r. nadal pozostawała zatrudniona na podstawie umowy o pracę, a nie na podstawie powołania, a skutkowało to uznaniem, że wypowiedzenie umowy jest wadliwe;

2. naruszenie prawa materialnego, a w szczególności:

a) art. 30 §4 kp poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, w sytuacji, gdy doszło do przekształcenia podstawy stosunku pracy powódki z umownego na powołanie zgodnie z art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 22.12.2015r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2016r. poz. 50), co skutkowało uznaniem przez Sąd, że wypowiedzenie umowy jest wadliwe, gdyż nie zawiera przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie umowy;

b) art.70 §1 kp poprzez jego niezastosowanie mimo że powódka była zatrudniona na podstawie powołania, co skutkowało uznaniem wypowiedzenia umowy za wadliwe;

c) art. 9 ust.2 pkt 1 ustawy z dnia 22.12.2015r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, poprzez błędną wykładnię i uznanie, że powyższa nowelizacja nie obejmowała stanowiska zajmowanego przez powódkę, co doprowadziło do uznania, że nie został przekształcony z mocy prawa stosunek pracy powódki z dniem 11.01.2016r. zawarty na podstawie umowy o pracę z Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na stosunek pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy;

d) art. 45 §1 kp pracy poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, w związku z uznaniem przez Sąd Rejonowy, że wypowiedzenie umowy o pracę powodce nie wskazuje przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie, w sytuacji gdy zgodnie z art. 70 §1 i §11 kp nie jest wymagane podanie przyczyny uzasadniającej rozwiązanie stosunku pracy;

e) §9 ust. 1 pkt 2 w zw. z §2 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz. 1804) poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, mimo obowiązku zastosowania §9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia, co doprowadziło do zasądzenia niewłaściwej kwoty kosztów zastępstwa procesowego.

Wskazując na powyższe podstawy wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie pozwu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji .

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

W świetle zarzutów przedstawionych przez skarżącą, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, iż argumentacja prawa przyjęta przez Sąd Rejonowy była błędna. Poza sporem pozostawał stan faktyczny ustalony przez Sąd Rejonowy w oparciu o dokumentację pracowniczą zgromadzoną w sprawie.

Zarzuty apelującego dotyczące naruszenia przez Sąd Rejonowy prawa materialnego okazały się uzasadnione. Spór obejmował dokonanie prawidłowej wykładni spornej regulacji tj. art. 9 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 22.12.20015r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016r. poz. 50) w zw. z art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz.U. z 2016r. poz. 277 ze zm.). Dokonana przez Sąd Rejonowy wykładnia była nieprawidłowa. Zasada pierwszeństwa wykładni językowej, choć nie ustala absolutnego porządku preferencji, to jednak dopuszcza odstępstwa od wyniku jej zastosowania tylko wówczas, gdy wynik ten prowadzi albo do absurdu, albo do rażąco niesprawiedliwych lub irracjonalnych konsekwencji. Tak też było w sprawie niniejszej. Nie zawsze bowiem zachodzi konieczność posłużenia się kolejno wszystkimi rodzajami wykładni; nie ma w szczególności potrzeby sięgania po dyrektywy celowościowe wówczas, gdy już po zastosowaniu dyrektyw językowych albo językowych i systemowych uda się uzyskać właściwy wynik wykładni, tj. ustalić pozbawione cech absurdalności znaczenie interpretowanej normy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8.05.1998r. sygn. I CKN 664/97). Innymi słowy, odstępstwo od jasnego i oczywistego sensu przepisu wyznaczonego jego jednoznacznym brzmieniem mogą uzasadniać tylko szczególnie istotne i doniosłe racje prawne, społeczne, ekonomiczne lub moralne; jeśli takie racje nie zachodzą, należy oprzeć się na wykładni językowej (por. uzasadnienie uchwały Pełnego Składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 14.10.2004r. sygn. III CZP 37/04, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21.07.2004r. sygn. V CK 21/04 oraz uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 20.07.2005r. sygn. I KZP 18/05). Zastosowanie wykładni, w której interpretator odchodzi od sensu językowego przepisu, może być uzasadnione tylko w wyjątkowych okolicznościach, ponieważ adresaci norm prawnych mają prawo polegać na tym, co ustawodawca w przepisie rzeczywiście wyraził, a nie na tym, co chciał uczynić lub co uczyniłby, gdyby znał nowe lub inne okoliczności. Reguły odstępstwa od jasnego i oczywistego sensu językowego wynikającego z brzmienia przepisu wymagają szczególnej ostrożności przy ich stosowaniu i zobowiązują do wskazania ważnych racji mających uzasadniać odstępstwo od wyniku poprawnie przeprowadzonej wykładni językowej. W konsekwencji, odejście od jasnego, jednoznacznego sensu przepisu z naruszeniem wskazanych reguł powoduje dokonanie wykładni prawotwórczej, będącej przykładem wykładni *contra legem*.

Z kolei zastosowanie wykładni językowej wymaga uwzględniania dyrektyw języka potocznego, a zatem przypisywania zawartym w normie prawnej wyrażeniom podstawowego i powszechnie przyjętego znaczenia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8.05.1998r., I CKN 664/97). Zdecydowanie rzadziej orzecznictwo odwołuje się do tzw. reguł pragmatycznych, które znajdują zastosowanie tylko do pojęć kontekstowych, a więc wymagających odwołania się do kontekstu pozajęzykowego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24.05.1999r. sygn. II CKN 349/98).

Dokonana przez Sąd Rejonowy wykładnia językowa wskazanych przepisów nie zlikwidowała wątpliwości interpretacyjnych i dlatego koniecznym było sięgnięcie do pozostałych metod wykładni. Przyjęta przez Sąd Okręgowy, a pominięta przez Sąd I instancji, wykładnia celowościowa miała za zadanie doprowadzenia do takiego rozumienia powyższych przepisów, by były one najlepszym środkiem do osiągnięcia celu ustawodawcy.

Zgodnie zaś z regułami wykładni funkcjonalnej interpretując przepisy należy brać pod uwagę cel regulacji prawnej (ratio legis). Przyjęta przez Sąd Rejonowy interpretacja powołanych przepisów doprowadziła do wytworzenia stanu prawnego sprzecznego z zamiarem ustawodawcy. Trudno bowiem uznać za taki sytuację, gdy powódka, jako kierownik (...) pozwanego byłaby zatrudniona na podstawie umowy o pracę, natomiast jej podwładni w oparciu o stosunek powołania. Do takiej sytuacji bowiem doprowadziło przyjęcie przez Sąd Rejonowy wykładni, iż stosunek pracy powódki z dniem 11.01.2016r. nie został przekształcony w zatrudnienie na podstawie powołania. Już bowiem z lapidarnego uzasadnienia projektu ustawy z dnia 22.12.2015r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz niektórych innych ustaw wynika, że celem jej było uelastycznienie powoływania i odwoływania kierowników jednostek podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, ministra właściwego do spraw rozwoju wsi oraz ministra właściwego do spraw rynków rolnych, bez przeprowadzania otwartego i konkurencyjnego naboru. W tych okolicznościach ziszczył się warunek zawarty w art. 68 §1 kp zgodnie z którym stosunek pracy nawiązuje się na podstawie powołania w przypadkach określonych w odrębnych przepisach. Niewątpliwie zaś za takie „odrębne przepisy” należy uznać powołaną nowelizację zawartą w ustawie z dnia 22.12.2015r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016r. poz. 50).

Sąd Okręgowy dostrzega, iż Minister Rolnictwa i Rozwoju wsi zarządzeniem z dnia 11.01.2016r. próbował „wyprostować” nieścisłości wynikające z interpretacji spornych regulacji, jednak okoliczność ta w sprawie niniejszej miała drugorzędne znaczenie. Jej ocena wskazuje jedynie, w opinii Sądu Okręgowego, iż organ administracji państwowej dopatrywał się błędu ustawodawcy – nieścisłości – i w ramach posiadanych środków prawnych podjął próbę ich „wyprostowania”, jednak dla oceny stanu faktycznego i prawnego w sprawie niniejszej nie miało to większego znaczenia. Sąd Okręgowy opierał się bowiem na wykładni powołanych wyżej przepisów, która dawała możliwość właściwego zastosowania prawa w stosunku do powódki.

W tym zakresie Sąd Okręgowy wskazuje również, iż podejmując rozstrzygnięcie w sprawie niniejszej nie kierował się stanowiskiem innych Sądów, w tym orzeczeniami na które powoływały się obie strony sporu. Sąd Okręgowy w Suwałkach przeprowadził swoją analizę i interpretację przepisów prawa. Uważa ją za słuszną, niezależnie od stanowiska innych Sądów.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy na mocy art. 386 § 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok i orzekł, jak w punkcie 1a. O kosztach procesu przed Sądem I instancji orzeczono jak w punkcie 1b wyroku na podstawie art. 98 §1 i 3 kpc w zw. z §9 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz. 1804).

O kosztach procesu za II instancję orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

mt

(...)